

Els incomoda la participació

PSC I ERC VAN POSPOSAR EL DEBAT GENERAL DE LA VILA I DESPRÉS NI EL CONVOCAREN BÉ NI AMB EL TEMPS SUFICIENT

El debat de l'estat general de la vila del 2012 es va fer esperar, a causa de la contesa electoral catalana. Els dos partits que governen el nostre poble, PSC i ERC, tenien més interès en dedicar-se a la campanya del 25-N que en escoltar la població. Sense fer-ne cap difusió, el veïnat encara avui no s'ha assabentat que un cop l'any pot fer preguntes als que manen a la casa consistorial. De promoció per incentivar les preguntes (queixes i altres) gens ni mica, així doncs. Llevat d'una desena de cartells penjats a correu-cuita a finals de novembre, i de constar al butlletí d'actes mensual *Fil*, res més. Era evident que si no es creuen la participació ciutadana en forma de discussió amb el veïnat, no podia gaudir de gaire concurrència. El mal anomenat "debat", a la sala d'actes del Casal d'Entitats, la vesprada del 4 de desembre

passat va comptar amb més presència institucional que de la gent del carrer. Als 17 regidors asseguts a imatge i semblança d'un ple qualsevol, amb retrets d'uns i altres que ja avorreixen, s'hi sumava el personal (secretària d'alcaldia, secretari municipal, entre d'altres.). De veïnes i veïns, ni una vintena! I dels quatre gats les preguntes que es podien fer en viu i en directe eren només una per barba!

UN FORMAT QUE NO CONVENÇ

El format, com explica el regidor Albert Prat al seu bloc, "no ens acaba de convèncer a ningú". Aleshores, per què no posar-hi remei? Tan costa arribar a un consens per un debat autèntic? Els incomoda ser preguntats obertament (ho retransmetia l'emissora municipal) per la ciutadania, de manera directa, franca i sobretot constructivament? Per què amaguen el cap sota l'ala i ni el difonen ni

animen les convilatanes i els convilatans a prendre-hi part activa? Durant anys, a l'oposició, vam sentir reiteradament als representants

SENSE DONAR LA PARAULA ALS QUE VIVIM AL POBLE, LA NOSTRA DEMOCRÀCIA LOCAL SEMPRE GRINYOLARA

dels dos grups municipals que l'anterior equip de govern no creia en la participació ciutadana venint a dir que els hi importava un rave. Ara, que tenen la paella pel mànec, s'obliden de la ciutadania, o millor encara la volen passiva i que no alci la veu. Ni tan sols li permeten una trista vesprada a l'any prendre la paraula desacomplexadament, lliurement. L'alcalde, Josep Maria Ribas (ERC), va deixar ben clar

que no es contemplava l'opció de rèplica, i es va fer l'orni en alguna ocasió perquè els pocs assistents agafessin el micròfon i formulessin personalment la qüestió a oïdes del mins quòrum i dels oients. Sens dubte, una oportunitat més perduda: una pantomima de debat, mal gestionat i a la pràctica un aparador que pretén entabanar-nos. Encara és l'hora que permetin, per exemple, en les sessions ordinàries (els plens municipals del darrer dimecres de mes) la veu a la ciutadania: a veïnes i veïns amb problemàtiques a exposar públicament, a representants d'entitats o sindicats i d'altres membres del teixit social de la vila. Ens temem que aquest està cridat a ser el mandat de l'oblidada participació. Ni s'incentiva, i molesta. És més: si feu una ullada a les vuit planes de què consta l'acord de govern signat per les dues formacions fa gairebé dos anys (penjat al web de l'ajuntament) us adonareu que en cap apartat consta cap referència explícita a la participació popular, ni tan sols s'esmenta l'autoproclamat pels successius governs "debat de l'estat de la vila". Sense donar la paraula als que vivim al poble, la nostra democràcia local sempre grinyolarà. ■

5.000 euros d'una 'queixalada'

Tot i la farsa, el "debat" tanmateix ens va servir per alguna cosa: conèixer dades realment vergonyants. com els 5.000 euros per menys d'una hora, el que va durar la inauguració del Cavatast'12, a un conegut empresari propietari d'una cocteleria. És la xifra més alta que s'ha pagat mai per un acte de característiques semblants a la vila. Queden lluny els 600 euros que anys enrere va pagar, pel mateix concepte, el govern de CiU al gastrònom i cantautor Pere Tàpias.

Abans s'atrapa un mentider

Un membre d'ARRAN (el col·lectiu del jovent de l'esquerra independentista) va plantejar a l'alcalde Ribas per què no havien penjat l'estelada l'Onze de Setembre passat. L'alcalde va respondre que ningú ho havia proposat. Com us informàvem en l'anterior edició de L'EMPELT, la CUP va instar-lo a hissar-la en un lloc ben visible. Encara ara esperem resposta.

Un enxufat, vist i no vist

La polèmica va estar servida durant unes setmanes l'estiu passat. El PSC havia colat a ERC la contractació a dit del cap de recursos humans, Ferran Pedret i Santos, per 45.000 euros l'any. Un import que no s'embutxacarà totalment. No pas perquè se n'hagin desdit, sinó perquè Pedret ha estat elegit diputat al Parlament pel PSC. El nou diputat, per cert, ha estat molt crític amb els discòls catalanistes del seu partit que no han votat igual que els del PP i C's.

>> David Fernández, diputat per la CUP al Parlament de Catalunya

“Parlant de corrupció ens vam quedar curts”

David Fernández (Barcelona 1974) és, des de les darreres eleccions autonòmiques, diputat del Parlament de Catalunya per la CUP-Alternativa d'Esquerres. Sense ser militant de la CUP, Fernández s'ha convertit juntament amb Quim Arrufat i Georgina Rieradavall en el primer representant de l'Esquerra Independentista a la cambra catalana. Des d'aquesta posició ha pogut veure de manera privilegiada com es traginen alguns acords a porta tancada, com persones presumptament implicades en casos greus de corrupció es passen pels seus passadissos amb el cap ben alt i com el sistema tracta d'engolir l'expressió popular amb la burocràcia ineficient d'un sistema corrupte i malbaratador. David Fernández ens ho explica tot.

DAVID, DES DE LA CURTA DISTÀNCIA, COM ES VEUEN PERSONATGES COM XAVIER CRESPO O ORIOL PUJOL, ESQUITXATS PER CASOS DE PRESUMPTA CORRUPCIÓ?

Doncs per sort, igual que des de fora. Tenim la sort de poder veure amb certa distància les dinàmiques del poder i les has de saber descodificar. La curta distància, pot tenir riscos, però també té oportunitats d'aprenentatge. Allà dins entens com es veuen a ells mateixos, i com es passen tranquil·lament per allà. Quan diem que “la corrupció no és del sistema sinó que és el sistema” ens vam quedar curts, ja que no és que sigui Crespo, Falcó o Fernández, sinó que veus com el poder s'autodefensa i s'autolegitima.

PERÒ COM HO VEUEN ELLS? PEL QUE DIUS SEMBLEN QUE HO TRIVIALITZEN!

És que ho trivialitzen i és certament molt preocupant el grau de normalitat política amb la que

viuen la corrupció. Sembla que visquin en un món d'autistes, allunyats de la societat.

DE FET, QUAN DESIGNAVEN XAVIER CRESPO VICEPRESIDENT DE LA COMISSIÓ D'EMPRESA, SEMBLAVA BEN BÉ COM SI TOTA LA POLÈMICA NO ANÉS AMB ELL...

Aquell dia, jo mirava de posar-me dins el seu cap i imaginar-me com una persona pot fer un viatge amb avió convidat per un reconegut mafiós i de debò em pensava que potser ell creia que el que feia era correcte, que estava fent bé! S'ha legitimitzat tant la corrupció, malvendre sòl públic, els tractes de favor, les comissions ocultes,... que sembla que tot formi part d'una manera de fer política.

I LA CUP QUE POT FER DAVANT D'AIXÒ?

Per sort nosaltres no combatem persones, sinó fets. I ara no estem parlant de si algú se li pot anar la mà i treure diners de la caixa, sinó d'una cosa molt pitjor, d'un problema estructural, que és el de com s'autolegitima i com s'autoperdona la corrupció. I si això ho sumes amb com es persegueix penalment o políticament la corrupció, és dramàtic: és un circuit que condueix permanentment a la dilació dels processos, i l'absoluta

impunitat dels corruptes i dels corruptors.

REALMENT EL CAVALL DE TROIA PODRÀ FER ALGUNA COSA AL PARLAMENT?

Doncs portem molt poc temps, i amb prou feines només hem pogut dir alguna cosa amb la declaració de sobirania. Però fins i tot amb aquest poc temps, hem pogut veure com el Parlament, que és un espai polític, també és un circ. I allà dins, la CUP, amb les limitacions lògiques que té, podem fer allò que vam dir que fariem: denunciar la situació real del país, aturar les retallades i construir alternatives. El potencial de visualització del país real és molt evident. La caixa de ressonància per les CUP és molt important. Així que sí que podrem fer coses, però les oportunitats caldrà esprèmer-les.

LA CUP VA PARTIR EL VOT DE LA DECLARACIÓ DE SOBIRANIA PRESENTADA PER CIU I ERC. COM VALORES LES REACCIONS QUE ES VAN GENERAR?

La decisió de la CUP té darrere arguments polítics de molt de pes, arguments procedimentals de molt de pes i arguments de perspectiva molt profunds per haver votat dues abstencions i un vot favorable. No hem d'oblidar que la CUP no té el pes mediàtic d'altres i algunes decisions complexes, com aquesta, cal explicar-les molt bé i fer un sobreforç en aquest aspecte. I, de fet, quan t'expliques la gent respecta i entén molt bé una decisió que amb el temps cada cop es valorarà millor. La CUP vol dir repolititzar les classes populars i dotar-les d'elements de debat. Així, explicar i debatre amb persones que han votat la CUP, o que no l'han votada però que tot i això demanen explicacions, és molt positiu.

“ÉS MOLT PRECUPANT EL GRAU DE NORMALITAT AMB LA QUE ALGUNS POLÍTIQS VIUEN LA CORRUPCIÓ”

“ESTEM FENT ALLÒ QUE VAM DIR QUE FARIEM: DENUNCIAR, ATURAR LES RETALLADES I CONSTRUIR ALTERNATIVES”

“QUAN T'EXPLIQUES, ES RESPECTA I S'ENTÉN MOLT BÉ LA DECISIÓ SOBRE LA DECLARACIÓ DE SOBIRANIA”

346 gràcies

Des de la CUP de Sant Sadurní volem agrair als 346 sadurninencs i sadurninencs que van votar per la CUP-Alternativa d'Esquerres en les darreres eleccions al Parlament de Catalunya. Posarem tots els nostres esforços per tal que els 3 diputats que vam assolir siguin dignes de la confiança que us van merèixer.

participa a la CUP de Sant Sadurní!

facebook.com/cupstsadurni

santsadurni.cup.cat

@santsadurni@cup.cat

cup
SANT SADURNÍ
D'ANOIA